

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, v sprejemni naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petivrtice za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zapre reklamacije so poštnine proste.

Kmetje govorijo.

Naših kmetov dosedanj liberalni in prvaški voditelji niso pustili do besede. Smeli so le poslušati in voliti. Kmečka stranka je korenito pomedla s to starinsko upravo v našem javnem življenju in na oder, kamor so prej smeli le gospodski izvoljenci, poklicala je vse naše kmečko ljudstvo. Odprl se nam je bogat duševni zaklad, ki je sedaj tiho spal v sruču našega ljudstva.

Sedaj po Veliki noči zborujejo podobori S. K. Z. po celem Spodnjem Štajerskem. Kmetje sami vodijo zborovanja, sami govorijo in sklepajo. Že zadnji smo poročali o zborovanjih v Celju, v Ljutomeru, St. Juriju ob Taboru, St. Ilju v Slov. gor., v Svetinjah in pri Sv. Barbari v Halozah. Danes priobčujemo poročilo o novih zborovanjih. In vrsta shodov se ni gotova. Ko bodo vsi podobori dozborovali, bomo natančno priobčili vsa bogata stvarina teč veleimenitnih kmečkih posvetovanj. Toda že iz dosedanjih kratkih poročil se razvidi, kako sega zanimanje kmečkega ljudstva na vsa različna polja političnega življenja.

Sv. Peter pri Mariboru. Gospodarsko-politično zborovanje S. K. Z. pri Sv. Petru niže Maribora je izvrstno izpadlo. Bil je pravi ljudski parlament, kar kaže, da so Sempeterčani marsikateremu kraju daleč naprej. Shod je izvrstno vodil predsednik podobora S. K. Z., kmet Franc Vračko. Razpravljalo se je pred vsem o ustanovitvi podružnice ces. kr. kmetijske družbe. Enoglasno se je sklenilo, naj se dela na ustanovitve podružnice in je podpisalo pristopnico takoj 21 zborovalcev. Izvolil se je tudi pripravljalni odbor: O. g. Strakl Matej, kaplan J. Krajnc, Franc Vračko in Železnik Anton. Istotako so podpisali vsi zborovalci protest zoper uvažanje srbske živine v Avstrijo in z velikim ogorčenjem so poslušali razpravo o velikih škodah, ki bi jo imelo kmečko in viničarsko ljudstvo od te avstrijsko-srbske pogodbe, posebno z ozirom na ceno in zdravje živine. Najzanimivejša točka pa je bila razprava o splošnem starostnem zavarovanju. G. dr. Verstovšek je podal temeljito in obširno zgodovino in koristi zavarovanja za delavce v tovarnah ter še posebej povdarjal, da se ravno poslanci Slovenskega kluba, v katerem so poslanci naše dične Slovenske kmečke zveze, najbolj poganjajo za splošno starostno zavarovanje in da je ravno član Slovenskega kluba,

g. dr. Krek, predsednik odseka za starostno zavarovanje. Iz izvajanj so sprevredili tudi delavci in viničarji, da je edina Slovenska kmečka zveza tista stranka, ki se ozira na vse stanovce. Z navdušenjem sklenila se je rezolucija: „Zbrani člani S. K. Z. pri Sv. Petru niže Maribora prosijo poslance S. K. Z., naj se pri razpravah pri starostnem zavarovanju v parlamentu potrudijo, da bi se v to zavarovanje sprejeli ne samo delavci v tovarnah, ampak tudi posestniki in delavci na deželi: hlapci, dekle, mali obrtniki, viničarji itd.“ Glasovali so za to gospodarji-kmetje, kakor viničarji in delavci. Govorilo se je tudi o prodaji mleka v mesto Maribor. Razni govorniki so se pritoževali, da se okoličani sploh prodajajo mleko po stari meri, kar jim je v veliko škodo. Zato se je tudi glede tega sklenila enoglasno rezolucija, ki se glasi: „C. kr. okrajno glavavstvo se opozarja, da še mnogi vedno prodajajo in kupujejo mleko po hišah in na trgu po stari meri. Naj blagovoli torej slavno c. kr. okrajno glavavstvo v Mariboru gledati na to, da se mleko ne bo prodajalo in kupovalo več po stari meri, in kdor v tem oziru proti postavi ravna, naj se strogo kaznuje. Ob enem se naznanja, da se mestna mariborska policija na trgu na mero nič ne ozira.“ Poleg teh vprašanj se je razpravljalo še o raznih drugih gospodarske in politične smeri se tiče stvareh. Shod je trajal skoro tri ure, pa pri vsem tem še nismo vsega obdelali, kar bi bilo za naš kraj potrebno. To pride v kratkem na vrsto. Vršilo se je vse mirno in stvarno, kar dela čast pristašem S. K. Z. Govorili so predsednik podobora Franc Vračko, župnik Strakl, profesor dr. Verstovšek, kaplan Krajnc, Gornik Alojz, Falcijan Janez, Železnik A. in še nekateri. „Bilo je lepo in koristno. Škoda, da je že tako pozno.“ S temi besedami so odhajali zborovalci. Pristopilo je tudi več novih članov, ki so se pokazali posebno darežljive, kakor župan J. Thaler, Anton Železnik, Mihael Muršec in več drugih. Bog jim plati!

Jarenina. Zaupniki S. K. Z. iz Jarenine in St. Jakoba, zbrani na zaupnem shodu v Jarenini dne 26. aprila, pozivljajo svoje poslance, naj z vsemi močmi delajo na to, da se bodo v starostno zavarovanje uvrstili tudi mali posestniki in kmečki delavci. Nadalje se izjavljajo enoglasno proti temu, da bi se deželni volilni red tako preosnoval, da bi volili kmetje zase in delavci za se. Mi bomo pristopili h kmetijski podružnici v St. Ilju. Poslanci

naj skrbijo, da dobimo posebno Kmetijsko družbo za slovenski Štajer. Po trtni uši uničenim vinogradnikom naj pomagata država in dežele tudi s tem, da bi se podarilo vsako leto več tisoč cepljenih trt našim kmetom zastoj. Zavarovalnice kmetov proti ognju nam je nujno treba. Ljudskošolska postava se naj spremeni. Mladoletni naj bi ne smeli brez dovoljenja zapuščati doma.

Vurberg pri Ptuj. Danes 26. je imel tukaj podobor S. K. Z. sejo. Raztolmačil se je pomen trgovskih pogodb v obče in posebno, še glede Srbije. Radi kmetijske podružnice se bo posvetovanje še nadaljevalo. Pri nas je hlapcev, viničarjev in drugih kmečkih delavcev veliko, gotovo polovico prebivalcev. Dobro bi bilo, da vsi skupaj volimo, kmetje in naši delavci, kakor smo tudi pri mizi vsi skupaj in enaki.

Starigr pri Slovenjgradcu. Kmetje so govorili. V nedeljo dne 26. aprila je bilo pri Petriču posvetovanje udov K. Z. Zbralo se je do 70 značajnih kmetov. G. mestni župnik Čížek je v poljudnih besedah razložil, kake nevarnosti pretijo kmečkemu stanu vsled nameravane pogodbe s Srbijo in kaj naj kmetje storijo, da se prepreči ta usodni udarec za kmečki stan. Pridno naj nabirajo podpise, na katere se bodo mogli sklicavati kmečki poslanci, ko bodo branili koristi in pravice spodnještajerskega kmeta. Ker se dandanašnji v Avstriji gre za to, da se uvede zavarovanje za starost in onemoglost, izrekla se je tudi želja in zahteva, naj bi to zavarovanje ne bilo omejeno na tovarniške delavce, ampak naj bi se tudi raztegnilo na poljedelske delavce in male posestnike. Bilo je tudi prisotnih nekaj takih mož, ki so volili Ježovnika, pa se pridružujejo Kmečki zvezi, ker dobro vedo, da je ona neustrahena in nesebična braniteljica kmečkih zahtev. Izrekla se je splošna želja, naj bi K. Z. v tem okraju kmalu priredila kak javen shod.

Smartin na Paki. Zbralo se je čez 30 zaupnikov. Zborovanje je otvoril g. Pirtošek, predsednik podobora S. K. Z. Tajnik, Fr. Klančnik, je navzočim prečital točke, ki so bile na dnevnem redu. Nova vinska postava se naj proti trgovcem strogo izvršuje. Naš hmelj se naj prišteje k Savinjskemu okraju. K. Z. naj poskrbi za odjemalce sadja, naj prireja sadne razstave. Glede svinjereje je treba postaviti zaradi plemenskih merjasev. Tukaj ni veliko kmečkih delavcev. Sklene se tudi, v prosvetnem in socialnem oziru skrbeti za nje. Obsoja se volilna

Podlistek.

Ženitev Boštjanovega Jurčka.

Povest, Spisal R. Murko

Kdo ne pozna Boštjanovega Jurčka? Saj je vendar to v celi župniji in še daleč na okrog znana oseba.

V vasi Brdo ima svoje domovje — borno bajto, edino kar je podedoval po svojih rajnih stariših. Dasi je koca na pol podrta, vendar jo ima rad nad vse. Streha je raztrgana, stene kažejo svoja rebra in na enem voglu že tako visi, da bi se človek bal stopiti pod njo. Na sprednji strani bajte je, tudi malo okence, skozi katero porine Jurček komaj svojo glavo.

S kakšnim pohištvo je bajta od znotraj opremljena, se ne ve. Kajti Jurček ni pustil nikogar vstopiti, in še tisto malo okence je popolnoma zadelal.

Da pa bodo prijazni čitatelji vedeli, kdo je bil Jurček, in kdo so bili njegovi stariši, moramo njegovo zgodovino razjasniti.

Stariši njegovi — Bog jim daj večni mir — so bili ubogi. Oče mu je bil vaški pastir ter je imel bajto, katero mu je baje podaril neki vaščan, toda s kakšnega vzroka, se ne ve. Po leti je pasel, po zimi pa je pletel koše, delal lesene žlice, kuhališnice in drugo tako suho robo. Radi njegove šegavosti so ga povsodi radi imeli.

V mladih letih se je seznanil z neko žensko osebo, ki je hodila v vas na delo. Bila je najdenka in ni vedela za pravo svoje ime. Rekli so ji le Te-

netova Agata, ker so jo našli na dan sv. Agate in je stanovala pri Tonetu. Bila je srednje rasti, ne prelepa, ne pregrda, nekoliko šepasta, zato pa zelo prijazna in brbljava.

Kmalu je bila poroka. Živela sta vedno prav zadovoljno. Toda kmalu po porodu sina Jurčka je žena zbolela in umrla. Mož je nekoliko časa tugoval in jadikoval za svojo zakonsko polovico, ali za ta „staro“, kakor ji je rekel, a sčasoma jo je vendar pozabil. Saj je imel sina, ki ji je bil zelo podoben. Jemal ga je po leti seboj na pašo, po zimi pa mu je pravil različne pravljice in pripovedke, ko je pletel košare. Toda ni dolgo užival tega veselja. Ko je bil neki jesenski dan na paši in je zelo deževalo, se je hudo prehladil. Moral je leči v posteljo. Vedno mu je bilo huje in okoli božiča je izdahnul svojo dušo.

Milo je jokal Jurček, ki je bil tedaj star 8 let, ker mu je umrl oče, katerega je zelo ljubil. Sirote se je usmilil bogati vaščan Boštjan ter vzel malega Jurčka k sebi. Tukaj je potem odrasel. Pasel je živino očeta Boštjana, stikal za ptičjimi gnezd in za vermicami. Tako mu je hitro potekel čas deške dobe.

Ko je bil star dvajset let, moral je iti k naboru. Vedno se je veselil, da bode vojak. Toda zelo se je prevaral. Tisti gospodje so rekli, da je za nič in da ga nočejo. Bil je pa tudi nekoliko šepast, ena rama nekoliko nižja od druge, poleg tega še mnogo drugih hib, katerih pa nečemo omenjati. Jurček pa, ki je bil sam na se zelo ponosen, ni tega uvidel ter je mislil, da je eden najmočnejših in najlepših fantov v celi vasi. To pa posebno zato, ker se še ni z nobenim poskusil in ker ga je tu pa tam podražala katera vaška deklica, rekoč: Jurček, kako si ti

lep fant! On ji je pa zato nabral najlepših jagod ali borovnic, ali ji kako drugače poplačal te lepe besede. Zato si je pa mislil po naboru: Dobro, če me letos nočejo, me bodo pa drugo leto rabili. — Toda Jurčka niso niti drugo, in niti tretje leto rabili.

No, doma pa tudi ni hotel ostati ter živeti kakor božji volek. Hotel je iti po svetu ter videti, kako je v drugih deželah. Zato se je napotil v jeseni z drugimi vaškimi fanti v rudokope na Nemško. Denar pa, ki ga je potreboval za vožnjo, si je sam prislužil, nekoliko so mu pa posodili oče Boštjan. Omeniti pa moramo, da je bil Jurček zelo varčen. Popivati ni bil vajen, le pri naboru se ga je prav pošteno nasrkal.

No, na Nemškem je dobil kmalu delo. Ostal je tam okoli pet let ter si prihranil lep kupček. Med tem ni nič pisal domov. Pa saj tudi ni znal, drugim pa ni hotel dati pisati.

Konečno je le prišel domov. Da bi ga pa vaške dekline rajši videle in da bi ljudje ne rekli, glej, pet let je trpel in delal, pa hodi raztrgan kakor berač, si je kupil novo, lepo, zelenkasto obleko in veliko srebrno verižico (uro je pa baje pozabil) ter je primahal ravno na dan sv. Jurija v domač kraj. Tukaj so se mu zelo čudili, ker je prišel tako bogato oblečen.

Naselil se je v rojstni koči, katero so za ta čas podgane in miši v najem vzele ter prevzel službo vaškega pastirja. Mislil je pač, da je ta stan najboljši. Po zimi je pa hodil k sosedom pomagat koruzo ali fižole luščiti. Tedaj jim je pripovedoval, kako je na Nemškem. Če je pa včas malo lagal, se mu ne sme zameriti, saj še dostikrat učeni ljudje lažejo.

reforma, kakor jo nameravajo liberalci in social-demokrati za deželni zbor. Protestira se proti odprtju mej za tujo živino.

Hajdin. Na belo nedeljo je bil shod zaupnikov S. K. Z. Govorilo se je o kmetijski podružnici. Razpravljalo se je, kaj se tukaj kupuje in kaj prodaje. Podpisali smo peticojo proti uvažanju srbske živine.

Kozje. Dne 26. aprila je bil zaupni shod S. K. Z., ki je bil prav obilno in sijajno obiskan. Skoraj vse občine celega kozjanskega okraja so bile zastopane z večimi katoliško-narodnimi možmi. Se mnogo več bi jih bilo, pa slabo vreme in daljni pot jih je zadrževal. G. deželni poslanec dr. Jankovič je v poljudnih besedah razjasnil pomen S. K. Z. Na dnevnem redu je bilo več važnih točk, ki so se vse odobrile. Sklenilo se je, v kratkem sklicati shod na Planini, Imenem in St. Petru pod Sv. gor. Glavni shod bo vsako četrto leto v Kozjem. Vsi zaupni možje so protestirali, da bi se odprla srbska meja in se vsi podpisali na predlog za državni zbor. Vsa čast in slava vsem zavednim možem!

Globoko. Na zaupnem shodu pododbora S. K. Z. za Globoko, Bojsno in Pišce razmotrivale so se dne 26. aprila strogo narodno-gospodarske reči. Na različna vprašanja v tej zadevi odgovarjal je državni poslanec g. dr. Benkovič jasno in točno. Ob enem se je vpslala na visoko poslansko zbornico peticoja, naj odreče svoj pritrdilni glas pogodbi s Srbijo, dokler se iz nje ne odstrani točka glede uvoza živine in svinj. Enoglasno se je sprejela rezolucija, s katero izražajo zborovalci svojo nevoljo napram vladi pri strankarskem nastavljanju političnih uradnikov, kakor se je to zgodilo v Konjicah, v Šostanju in drugod. Slovenci zahtevamo slovenske uradnike. Zborovalci izrekajo dr. Benkoviču, kakor tudi vsem poslancem Slovenskega kluba svoje popolno zaupanje in najtoplejšo zahvalo za njih delovanje v korist kmečkega stanu, obsojajo pa nepošteno politiko liberalnih poslancev, zlasti dr. Ploja.

Sv. Miklavž nad Laškimi. Pri nas se je vršil dne 26. aprila shod K. Z. za laški okraj in se je podpisala peticoja proti odprtju srbske meje.

Ormož. Tukaj se je vršil na belo nedeljo shod zaupnikov S. K. Z., na katerem se je razgovarjalo o vseh za kmeta perečih vprašanjih.

Cirkovce pri Pragarskem. Naši zaupniki kmečke stranke so vložili proti odprtju srbskih mej ugovor na državno zbornico.

Sv. Jurij ob juž. žel. Mnogoštevilni pristaši kmečke stranke so na visoko poslansko zbornico poslali protest proti odprtju mej za srbsko živino.

Sv. Anton v Slov. gor. V nedeljo dne 26. aprila se je vršil shod zaupnikov kmečke zveze in so navzoči odločno protestirali zoper namero vlade, katera hoče skleniti s Srbijo kmetu škodljivo trgovinsko pogodbo. Zaupniki so se pogovarjali tudi o raznih drugih, kmeta zadevajočih vprašanjih. Vsi so bili ene misli tudi v tem, da s starostnim zavarovanjem, kakor ga misli vlada, predložiti zbornici. Kmetu ne bo mnogo pomagano. Naj bi torej gg. poslanci stvar vsestransko in temeljito presodili. Kmet je zlasti ogorčen nad tem, da bi moral k zavarovalni poslov in delavcev priplačevati.

Toda kmalu je spoznal, da ni nič s samskim življenjem. Zatorej si sklene na vsak način poiskati družico, naj velja kar hoče. Saj so bili še njegov oče oženjeni, ki vendar niso nič imeli, pa bi on, ki ima vendar nekaj pod palecem, ostal na večno ženin. Misli je, katera bi bila najboljša. Bil je pa pri tem poslu zelo izbiren in ni hotel vsake. Vse, ktere je poznal, je po vrsti pretehtal. Ta se mu je zdela preošabna, ta prgrda, ona preuboga, a zopet ona je imela druge napake.

Konečno je sklenil, da bode Babnikova Jera najboljša. Bila je hči manjšega kmeta, in tako nekako srednje lepote. Z njim je bila najbolj prijazna izmed vseh vaških deklet.

Dolgo je čakal prilike, da bi govoril z njo odločno besedo. Oče, si je mislil, mi jo tako rad da. Po cele noči ni mogel spati, ker je vedno mislil na Jero. Ze zdaj je koval naklope, kako bodeta živela, koliko svinj bodeta redila itd. Se po dnevi, ko je pasel, se je popolnoma zamislil, tako da je njemu v varstvu izročena živina vhaajala vedno v škodo. Če so ga oče Boštjan, katerega je Jurček najbolj spoštoval, kaj vprašali, jim je le na kratko odgovarjal. Nestrpno je čakal prilike, da bi mogel govoriti z Jero odločno besedo.

Konečno je vendar prišla.

Bilo je kmalu po prazniku sv. Petra in Pavla. Jurček ta dan ni pasel, ampak bil je pri Boštjanovih ter jim pomagal pri delu. Ravno je šel s košem po deteljo. Zraven Boštjanove detelje je plela Jera korenje. Ko je prišel mimo nje, jo je prijazno pozdravil. Na to sta govorila to in ono in kmalu sta bila pri stvari. Jurček ji pove tako po ovinkih, da bi se rad oženil in da mu ona izmed vseh najbolj ugaja in da bi njo najraje vzela.

Ona je bila tiho in ni vedela, kaj bi odgovorila.

Politični ogled.

— **Cesarski jubilej.** Našemu cesarju pride za 60letnico čestitati mnogo tujih vladarjev. Določili so že natančen spored za obisk nemškega cesarja in nemških vladarjev na Dunaju. Nemški cesar in cesarica se pripeljeta na Dunaj v četrtek, 7. majnika, ob 10. uri dopoldne z dvornim vlakom na postajo Penzing, kjer ju sprejme naš cesar, nadvojvode in oblasti. Opoldne se vrši čestitanje v Schönbrunn, ob pol 1. uri obed, popoldne slede obiski, po 7. uri pa se poklonijo vladarjem pevci; nato odpotujeta nemški cesar in cesarica. Nemški vladarji pridejo na Dunaj 6. majnika. Z nemškim cesarjem in cesarico prideta na Dunaj tudi princ Avgust Viljem in princesinja Viktorija Lujiza, ki še nista bila na Dunaju. Naš cesar odpotuje letos prej kakor lani v Ist. Dne 21. t. m. so poslavi vladarjev jubilej učitelji gluho-nemci na Dunaju s shodom. Zborovalci so poslali vladarju udanostno brzojavko.

— **Načrt za štajersko deželnozborsko volilno preosnovo izdeluje,** kakor se poroča, deželni odbornik dr. Link. Industrielni (tovarniški) kraji se bodo najbrž izvolilne skupine občin izločili. V peti volilni skupini bodo volili le tisti, ki nimajo volilne pravice v ostalih. Okraji za peto volilno skupino se bodo razdelili po vzorcu državnozborskega volilnega reda, tako da bodo volili mesta in trgi, industrijni kraji in kmečke občine v posebnih volilnih okrajih skupaj. Deželni zbor se snide v svrhu posvetovanja o volilni preosnovi najbrž še le septembra. Nove volitve bodo pozno v jeseni. Socialdemokrati se že zdaj marljivo pripravljajo.

— **Povišanje častniških plač.** Zunanji in vojni minister sta izjavila, da odstopita, ako se vprašanje glede povišanja častniških plač ne reši tako, kakor želita. V kronskem svetu, ki se danes vrši, se še ne odloči o vprašanju, pač pa sredi majnika, in sicer po obisku nemških vladarjev.

— **Jezikovni škandal!** Pri okrajnem sodišču v Celovcu se je vršila 21. t. m. obravnava, pri kateri sta zastopala dve slovenski stranki dva slovenska odvetnika. Zastopnika izjavita takoj v začetku obravnave, da se bodeta posluževala v svojem govoru le slovenščine, ker je tožba slovenska in ker je materni jezik obeh strank slovenski. Sodnik sklene nato, da se ima obravnavati nemško in da morata tudi zastopnika govoriti nemško. Ker izjavita obadva zastopnika, da bodeta vključ temu govorila samo slovensko in tudi predloge stavila samo slovensko, razglasi sodni sklep, s katerim naznanja, da odtegne obeh zastopnikoma besedo. Ob enem razglasi sklep, da se prestavi razprava na nedoločen poznejši dan, da povabi osebno obeh strank k razpravi, ter bo ž njima sam brez zastopnikov razpravljaj. Kaj takega še ni doživela Avstrija. Ko bi se zgodilo to na Češkem, bi nastala rabuka, da bi se država tresla.

Mala politična naznanila.

Dne 24. aprila: Cesar se odpelje koncem junija v Prago, kjer ostane dva dni in si ogleda jubilejno razstavo. — Češki poslanec Herold je nevarno zbolel. — Iz Zadra se poroča, da dalmatinski deželni zbor ne bo sklican, marveč razpuščen, in da se razpiše nove volitve. — Z merodajnega mesta se izjavlja, da upravitelj Bosne baron Burian ne odstopi, ker se zdaj še ne želi izpremembe v skupnem finančnem ministertvu. — Naselniška

komisija v Berlinu je izdelala načrt, kako bi se dalo že letos razlastiti poljsko veleposilstvo. — V Rimu se je otvoril včeraj prvi italijanski ženski shod. — Bivši angleški ministrski predsednik Campbell Bannermann je umrl predvčeršnjim. — V Indiji se je uprl rod Mohmand. Na mejo je odšlo 1200 angleških vojakov. — V Koreji so hoteli zarotniki vreči iz tira vlak, v katerem se je vozil japonski cesarski namestnik Ito. Napad pa se ni posrečil.

Dne 25. aprila: Dne 30. t. m. se vrši važen ministrski svet, v katerem se bo odločilo, ako bosta meseca maja sklicani delegaciji. — Cesar je potrdil postavbo za ustavni odesk, v katerem se izdelava novi deželni volilni red za Kranjsko. — Bivši portugalski diktator Franko je obdolžen poneverjenja državnega denarja in se je izdalo povelje, da ga zapro.

Dne 26. aprila: Dunajski župan dr. Lueger izda povodno poklonitve nemških zveznih knezov oklic na dunajsko prebivalstvo, naj dostojno sprejme goste, okraši hiše in razvesi zastave. — Bolezen češkega državnega poslanca dr. Herolda se je tako poslabšala, da se je bati najhujšega. — Kakor poroča berlinski „Lokal-Anzeiger“ iz Varšave, je zaprla policija v Lublinu 200 revolucionarjev, večinoma delavcev. — Poljski člani dume (ruske poslanske zbornice) in državnega sveta so sklenili položiti mandate in časti, ker so se prepričali, da se zastoj bori za izvedbo preosnove v ruski Poljski.

Dne 27. aprila: Praški mestni svet je sklenil, da predlaga občinskemu svetu, naj se ob cesarjevemu jubileju ustanovi otroška bolnišnica, hiralnica in oskrbovalnica invalidov in moderna obrtna šola. — Danes sklepa ministrski svet o imenovanju gališkega namestnika. Imenovan bo najbrž dr. Bobrinski. — Socialdemokratska stranka je priredila včeraj po vseh večjih šlezjskih krajih demonstracijske shode za preosnovo šlezjskega deželnega zbora. — Na cesarjevo željo bodo, kakor se poroča, sklicane delegacije meseca junija v Budapešto.

Dne 28. aprila: Gališko namestniško vprašanje je rešeno. Namestnik postane Bobrinski, ki je kandidat krone. — V prihodnjem zasedanju avstrijske delegacije se bo temeljito razpravljalo o bosanskih dogodkih. Skupni finančni minister Barian in vojni minister Schönaich bota morala odgovoriti na interpelacijo, če je vojni upravi znano, da se dela v Bosni na revolucijo.

Dne 28. aprila: Cesar je potrdil načrt korškega deželnega zbora glede delitve skupnih zemljišč, istotako načrt glede varstva poljedelstvu koristnih ptic. — Na turško-perzijski meji so vzbruhili nemiri.

Razne novice.

* **Mesto šolskega vodje** je razpisano na jednorazredni ljudski šoli pri Sv. Primožu na Pohorju. Sposoben mora biti, da poučuje tudi veronauk. Prošnje do 15. maja t. l.

* **Iz deželne službe.** Upravitelj celjske splošne bolnice g. Smartschan je v isti lastnosti prestavljen v Rottenmann. Na njegovo mesto pride bivši upravitelj deželne hiralnice v Vojniku, g. Temmerl.

* **Iz šole.** Nastavljeni so: Kot učitelj in šolski vodja v Zusmu Maks, Sribar, nadučitelj iz Kranjskega, v Polzeli stalni učitelj od Sv. Janeza na

lečen na posteljo ter zadremal. Da se ta dogodok razjasni, mora se poseči nekoliko nazaj.

Po Jurčetovem odhodu pride po polju Topolov Valentin, ki je že od nekdaj mislil na Jero. Sedaj se mu nudi najlepša prilika, da se pogovori z Jero. V pogovoru mu je razodela Jera, da jo je ravnokar zasnubil Boštjanov Jurček. Valentin ji začne prigovarjati ter ji našteva Jurčetove slabosti.

Ker je bil Valentin nekoliko boljše postave in v celi vasi spoštovan mladenič, ni bilo treba dosti da si pridobi Jero. Dogovorila sta se tudi, da boče polji Jurčeta, ko bo prišel klicat. To je tudi zvesto spočil.

Ko se je drugo jutro Jurček prebudil, se je čutil zelo slabega. Nekoliko je vstal, toda kmalu je moral nazaj v posteljo. Dobil je hudo vročinsko bolezen in le čez dolgo časa je okreval.

Zdaj je bil čisto drugačen. Vaških deklet ni pogledal več, posebno pa Jero ne. Za vaškega pastirja ni hotel več biti, ampak stopil je v „pokoj“ in prepuštil to službo drugemu. Med boleznijo se je zelo postaral. Dasi je imel komaj 40 let, bi človek mislil, da jih ima nad 50. Sedaj nabira razne rastline in cvetlice, iz katerih dela zdravila proti vsem boleznim. Če zboli kdo, bodisi človek, bodisi žival, vselej pokličejo Jurčka. Sicer pa ne obdaje z ljudmi veliko. Najboljša prijateljica sta si on in njegova „porcelanka“, katero je še iz Nemškega prinesel.

Meni se je lani posrečilo napeljati z njim razgovor. Polagoma mi je razodel celo zgodovino svojega življenja. Kolikor mi pa on ni mogel povedati, sem pa zvedel pri njegovih sosedah. Če ga kdo vpraša, zakaj se ni oženil, tedaj mu navadno odgovori: „To vem jaz in pa Bog!“ Navadno pa se pristavi: „To ti pa povem, varuj se žensk!“

Toda v tem trenutku prileti poln škaf vode nanj, da je kakor nezavesten padel na tla. Bil je do kože moker in zdelo se mu je, da sliši nekje škodoželjno smejanje. Pobere se ter gre proti svoji bajti. Med potjo je prisegel, da ne pogleda več te ošabnice. (Ko je prišel v bajto, se je vlegel kar ob